

GOTHARD

Vážení a milí farníci,
dá-li Pán Bůh, dožijeme se za několik týdnů výjimečné události v životě každé farnosti, v dnešní době zvlášť, a tou je primice, tedy první mše novokněže, kterou slouží jako poděkování té komunitě, kde duchovně vyrůstal a dozrával a která jej také na cestě ke kněžství doprovázela. Michal se sice v Bubenči nenarodil a přišel do farnosti spolu se mnou, v té době již jako absolvent konviktu v Olomouci, nicméně jste jej velmi rychle přijali za svého a myslím, že i on vnímal, že mezi mnoha farnostmi, které znal od svého dětství a kterými procházel jako dospívající mladý muž, máte právě vy jedinečné místo v jeho srdci.

Když píšu, že je to výjimečná událost zvlášť v dnešní době, je to dáno skutečností, že z roka na rok ubývá ve většině evropských zemí kněžských povolání a kdysi plné semináře, připravené pojmout i několik set posluchačů, jsou dnes domovem sotva desítky či dvou desítek mladých mužů, připravujících se na dráhu diecézního kněze.

Není proto těžké si vypočítat, že už za pár let, kdy odejde do důchodu generace dnešních padesátníků a šedesátníků, tedy do 15 let, se počet obsazených farností zredukuje na polovinu a působení kněže se bude muset diametrálně změnit oproti tomu, jak jej znalo už několik generací. Farnosti jako kvas, sůl či světlo, které nejen mohou, ale z pověření Ježíše jsou dokonce povinny proniknout celou společností a získat ji pro Boha, budou odkázány na občasné setkání s knězem a sváteční přijímání svátostí. Jejich vzájemný život a příkladné soužití spolu s nedotčenou biblickou naukou církve se mohou postupně stát podhoubím, v němž bude

Bůh rozsévat nová povolání a kde se budou rodit noví řeholníci a noví kněží. Ano, pouze ze živých a aktivních farností vzejdou noví odvážní misionáři, kteří se rozhodnou vše, co mají a čím jsou, celou svou bytost, své schopnosti, celou svou lidskou i mužskou identitu odevzdat ve prospěch šíření evangelia samotnému Bohu a jako On kdysi v Izraeli, i oni ve svém či cizím národě (kde budou jako Ježíšovi poslové přijati) budou vlastním životem uzdravovat nemocné, křísit chromé, potěšovat smutné a těm, kteří žijí na okraji zájmu moderní společnosti a kterými možná někdy i ti zbožní pohrdají, ohlašovat radostnou zvěst o Bohu, který je přijímá a volá k sobě.

Nový život vzniká tam, kde se jeden k druhému přiblíží velmi intimně a vzájemně se v objetí odevzdají. I nový duchovní život se zrodí tam, kde dovolí rodiny i jednotlivci, aby je Boží láska stále více přibližovala k sobě navzájem, a začnou se více zajímat jeden o druhého, ve snaze učinit ho šťastným.

I noví kněží se pak nebudou bát přijmout tíhu celoživotního zasvěcení, protože oběť vlastního manželského i rodinného života bude dostatečně nahrazena živými komunitami, pro něž nebudou pouhými řečníky a obřadníky, ale skutečnými otci a bratry, o něž se budou starat a pomáhat nejen ve službě kostelům, ale i jim samotným.

Chceme-li tedy nové, a navíc dobré kněze, nezbyvá nám než už dnes začít více žít svou komunitu a svou farnost. Máme k tomu desítky příležitostí, a to nejen během nedělních mší svatých, ale i po nich u malého pohoštění, dále na poutních zahradních slavnostech, u táboráku, na farní zahradě anebo také na primici.

Pryč jsou doby, kdy primice byla brána podobně jako honosná svatba, při níž se novokněz a jeho rodina dostávali do vyvolené elitní církevní společnosti. Naštěstí je to však stále příležitost, kdy můžeme jeden k druhému být blíže, poznávat se, navazovat kontakty a více si projednávat vzájemnost a lásku. A děkovat Bohu za to, že stále nejen máme mezi sebou kněze, jenž je tady pro nás, ale i my jsme a můžeme být tady pro něho... Děkuji.

P. Milos

Fáze formace

Koncem loňského roku jsme si ukázali 4 okruhy formace, co se tématu týče – lidskou, duchovní, intelektuální a pastorační. Formace je ale také rozdělena chronologicky. Seminarista tak prochází několika fázemi, které postupně sledují různé cíle.

Tou první je tzv. propedeutické studium, v našem českém prostředí se jedná o olomoucký konvikt, v kterém stráví každý jeden rok před nástupem do semináře. Cílem je dostat se do jiného prostředí, lépe poznat sebe, své povolání a také církev. Naopak i církev chce skrze představené lépe poznat každého kandidáta. Dalšími důležitými cíli je začít budovat stabilní duchovní život a učit se jeho dynamikám a také doplnit nedostatky základních vědomostí a položit tak základy pro další vzdělávání na teologické fakultě.

Následných pět let v semináři lze rozdělit na dvě více méně stejně dlouhé části. Toto dělení původně vychází z rozdělení studia na část filozofickou a teologickou. Dnes ovšem nesleduje rozložení předmětů na teologické fakultě, ale rozlišuje část učednickou a část konfigurační. Během učednické fáze se má bohoslovec skutečně každodenně setkávat s Kristem, poznávat ho stejně jako vstupovat do tajemství Božího království. Tento život vinoucí se výhradně kolem Krista má postupně mladého muže přivést k definitivnímu svobodnému a radostnému rozhodnutí pro cestu kněžství. Takové rozhodnutí vyjádří veřejně během tzv. kandidatury. V naší diecézi se koná každoročně koncem dubna na Svaté Hoře. Seminarista zde veřejně vyjádří před svým biskupem své odhodlání pro kněžství a s doporučením rektora jej biskup přijímá mezi kandidáty svěcení. Tím bohoslovec vstupuje do konfigurační fáze, až do svěcení může ale on i církev najít pádný důvod a formace může být kdykoli ukončena. Během konfigurační fáze by se měl seminarista již plně soustředit na následování Krista, kterému se má stále více připodobňovat. Po dokončení formace v semináři a studii může kandidát přistoupit ke svěcení. Vložení biskupových rukou by ale formace jako taková rozhodně neměla skončit. V posledních církevních dokumentech o formaci a o kněžství je silný a oprávněný hlas volající po trvalé formaci, která provází a posouvá kněze po celý život.

Michal

Milí farníci,

mám opravdu velkou radost, že vám mohu sdělit informaci o blížícím se termínu svého kněžského svěcení. V sobotu 17. června t. r. v 10 hodin dopoledne v Katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha v Praze budeme celkem čtyři jáhni (Dominik Frič, Matěj Jirsa, Jakub Žáka-vec a já) vysvěceni naším otcem arcibiskupem Janem Graubnerem na kněze.

O týden později, v sobotu 24. června v 15 hodin, budu u nás v Bubenči slavit primiční mši svatou. Na obě události vás srdečně zvu.

K vyjádření vděčnosti a díky bude, věřím, prostor především při zmíněné primici. Nicméně už teď je třeba poděkovat a děláť to skutečně rád.

Moc vám všem – panu faráři a každému farníkovi a farnici – děkuji, že za mnou stojíte a vždycky jste stáli. Bez podpory, kterou nešlo nevnímat, bych mohl celou svou cestu ke kněžství stěží ujit. Mít se kam vracet, kráčet spolu po Božích cestách... To byly a jsou pro mě důležité skutečnosti, které mi dodávaly neustále odvalu a sílu. Moc vám za to děkuji a těším se na viděnou!

Michal

Michal

Kromě kostela a fary jsou naším majetkem rovněž dvě zahrady, jejichž potenciál bude v budoucnu stále více využíván, má-li se stát naše farnost nejen kultovním, bohoslužebným prostředím, ale především místem setkávání lidí různých povah, původu, povolání, zaměření i věkových kategorií. Právě zahrady mohou být doplňujícím průsečíkem k bohoslužbám, které jsou pouze – byť nutným – zdrojem dalšího života věřících, kteří po způsobu prvních církví mají nést jeden druhému břemena a sdílet spolu pozemskou pouť, jíž někdy krivolakým směrem, přesto však bezpečně kráčíme k Bohu.

Péče o zahrady s sebou nese rovněž práce a náklady, jejichž význam a důležitost se možná docení mnohem více v budoucnu než nyní. Nicméně okolnosti nás donutily zcela plánovaně k jednomu závažnému kroku, a tou bylo kácení tří vzrostlých dřevin na jejich ploše.

Prvním stromem byl smrk *Picea pungens* *Glauca*, jenž se v blízkosti kostela jako cizorodá dřevina octnul pravděpodobně při některých dávných vánočních svátcích. Jeho původ se nám nepovedlo zatím dohledat, nicméně určitě nepatří k původním stromům v této pražské lokalitě a vzrostlý kmen tohoto samotáře poblíž fary v kombinaci s mělkými kořeny v blízkosti ohradního zdiva se stále více stávaly hrozbou a nebezpečím vyvrácení v případě nenadálé vichřice či silné bouřky. Už v zimě 2021/2022 byl navíc napaden mšicí smrkovou natolik intenzivně, že i přes jeho snahu nahodit ve vegetačním období roku 2022 nové Jehličí postupně a rapidně vysychal, takže památkové úřady v Praze usoudily, že je nutné jej vykácet a nahradit vhodnější dřevinou, kterou bude na podzim t. r. hrušeň, rezistentní vůči rzi hruškové. Hrušně bývaly v zahradách, včetně těch farních, běžnými ovocnými stromy. Dalším vykáceným stromem byl letitý jírovec *Aesculus hippocastanum*, jenž byl náletovou dřevinou, uchycenou na samém okraji bývalé hřbitovní zdi u kostela směrem k hlavní cestě (nyní Wolkerova ulice). Svým kmenem o průměru 205 cm patřil k nejsilnějším v okolí a jeho kořeny již devastovaly zdivo, které je součástí městské památkové rezervace. Jako většina jírovců v Praze byl i on navíc několikrát ročně napadán klíněnkou, která nejenže jej oslabovala, ale svou intenzitou ohrožovala i okolní stromy. Jelikož bylo usouzeno, že tento strom do tohoto místa vůbec nepatří a v jeho bezprostřed-

ním okolí jsou další mohutnější stromy, byl vykácen bez náhrady.

Třetím, posledním stromem, který musel k zemi, byl hloh *Crataegus laevigata* *Paul's Scarlet*. Ten byl jedním ze tří hlohů, vysázených u kostela sv. Gotharda, přičemž další dva (po obou bocích hlavního vchodu do kostela) odstranila již roku 2021 na své náklady Městská část Praha 6, když se jeden z nich v létě nečekaně zlomil vejpůl a těžké větvoví zničilo větší část farní vývěsky. Jelikož ten třetí stál na našem farním pozemku, bylo na nás, abychom se postarali jak o jeho vykácení, tak o jeho podzimní náhradu stejným druhem.

Tyto práce byly pod pečlivým dohledem příslušných orgánů realizovány firmou Kácení stromů Praha, která všechny tři stromy opatrně za pomoci výškových plošin postupně pořezala, silnější větve a kmeny pořezala na cca půlmetrové kusy, a navíc se postarala o odvezení klestí a profesionální úklid zahrady.

Konečná cena: 60.500,- Kč
Děkujeme za finanční dary, díky nimž můžeme nadále investovat do realizace potřebných oprav a rekonstrukcí. Příložený QR kód je nastavený na dar 500 a 1000 Kč. Každý dar evidujeme a v lednu příštího roku vydáváme o něm potvrzení.

QR kod 500

QR kod 1000

Pouze díky darům můžeme realizovat i další potřebné plány:

- stavebně-historický průzkum kostela (potřebný pro odstranění černé stavby: přístavku ke kostelu, k němuž jsme jako vlastníci opakovaně vyzýváni již od roku 2018)
- rekonstrukce zvonů a systému zvonění (potřebná pro zprovoznění zvonů a zahájení pravidelného zvonění)
- odvodňovací práce kolem kostela (nutné kvůli propadávajícímu se půdnímu povrchu kolem kostela včetně dlažby a nového schodiště směrem k faře)

Co může udělat pro mír ve světě obyčejný člověk? Nic? Jen čekat, co udělají vlády světa a jak budou reagovat jednotlivé národy na různé národnostní nebo náboženské konflikty? Něco přece jen udělat můžeme. V několikaletém projektu Modlitba za svět putujeme doslova po celém světě: každé první pondělí v měsíci v 17:30 je u Sv. Gotharda sloužena mše za určitou zemi, po níž následuje přednáška, ukončená představením státní hymny. Celý měsíc se pak společně i osobně modlíme na úmysly, týkající se této země. Chceme prosit Boha za bezpečný svět, aby byl místem života nejen pro nás, ale i pro ty, kteří se teprve narodí.

Egypt

1. května 2023 – 4. června 2023

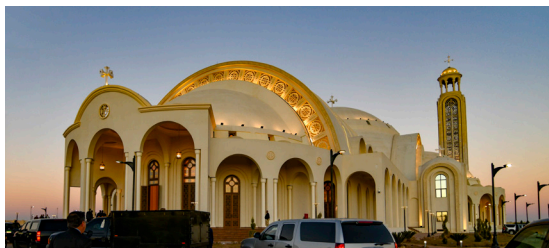
Egypt je jednou z nejstarších známých civilizací, jejíž kořeny lze dohledat už v 6. tisíciletí př. Kr. Bible tuto zemi a její obyvatele zmiňuje už ve svých prvních knihách, když je představuje na jedné straně jako synonymum bohatého, nábožensky a kulturně vyspělého národa, na straně druhé jako velké materialistické pokušení pro vyvolený izraelský lid. Je vůbec těžké si představit kočující Jakubovy syny, kteří jako karavana putují z dnešního palestinského území přes Sinajský poloostrov k řece Nil, aby tam žebrali o zásobu obilí, a někde v dálce vidí již tenkrát stojící monumentální pyramidy. Už v té době Egypťané znali písmo, stavěli ohrazená města, praktikovali zavlažování pouštních oblastí a ve svých náboženských představách o bozích refletovali poměrně složitý hierarchický systém své vlastní společnosti a její vlády. Dodnes není pořádně vysvětleno tajemství nejen zmíněných pyramid v gízské nekropoli, ale ani ruin Vesetu, Karnaku či Údolí králů. Nil je jednou z největších a nejdelších řek planety a nejen u své delty, ale i v horní (jižní) části svého toku skýtá mnohé zajímavé lokality včetně Luxoru anebo Ben Ezry, staré židovské synagogy s bohatou knihovnou. Geografické umístění Egypta je vskutku unikátní – může se právem titulovat jako středomořská, středovýchodní, ale i severoafrická země. Stejně tak se o Egyptu mluví jako o starověkém, židovském, křesťanském i islámském. Byla to proslulá alexandrijská škola, kde mezi 3. a 1. předkřesťanským stoletím vznikla Septuaginta, první řecký překlad hebrejské Bible, vypracovaný tamní silnou židovskou diasporou. Protože větší část egyptského území byla ovládána Římskou říší, už krátce po Ježíšově smrti se do Egypta dostávají první křesťané, ve zmíněném Alexandrii třeba doložitelně působil evangelista Marek. Avšak k Egyptu se váže rovněž svatý Pachomius z první poloviny 4. století, jenž je považován za otce pouštního mnišství v podobě malých komunit rozjímajících poustevníků, kteří se setkávali na společných aktivitách, aby se pak každý ve své prosté poustevně oddával myšlenkám na Boha a věčný život. I když se křesťanství na ně-

kolik století stalo výhradním egyptským náboženstvím, zdejší staré pohanské chrámy zavřel v sedmém století teprve islám. Jeho militantní nástup do civilizovaného světa egyptských měst způsobil odchod významné části původního (v té době již křesťanského) obyvatelstva do západní části Egypta, kterou Arabové začali nazývat Kubtí, z čehož vzniklo dnešní pojmenování Koptové. Oficiálně tvoří zhruba 10 % místních obyvatel, hlásících se ke starobylému koptskému křesťanství, které od Říma kdysi oddělila nikoli dogmatická hereze, ale tehdejší politická situace, lokální izolace a bezprostřední ohrožení na své existenci ze strany muslimské většiny. Dodnes je tedy Egypt společensky, etnicky i nábožensky rozdělen na dvě výrazné skupiny, Kopty a Araby, přičemž ta první musí čelit nejen různým diskriminačním předpisům, ale nejenou i útokům na své chrámy nebo i celé osady, zasazené obvykle hluboce v pouštích. Právě ke Koptům vedla důležitá apoštolská cesta papeže Františka jako projevu blízkosti a bratrské podpory poté, co v letech 2015–2017 čelili několika tragickým teroristickým útokům, při nichž přišly pokaždé o život desítky lidí.

I přes své historické, kulturní a náboženské bohatství je bohužel Egypt dnes Evropě známý pouze jako turistická destinace plážových dovolených s fakultativním výletem k pyramidám. Hlubší poznání jak jeho minulosti, tak i současnosti nás však přivede k obdivu jeho starověkých světců i současných hrdinských křesťanů. A rovněž k potřebě společné modlitby s Egypťany a za Egypťany.

Večer věnovaný Egyptu – 1. května 2023:

17:30 mše svatá s úmyslem za Egypt; 18:15 prezentace základních informací (*Vilém Růžička*), historických a náboženských souvislostí (*P. Miloš Szabo*) a monitoring současného dění v zemi (*Jiří Václavek*)

Žalm není jedna z mešních písní, kterými se doprovází nějaká liturgická činnost v chrámové lodi, ale je to součást Bible, tedy Božího Slova. A stejně jako se čtení z Písma má v bohoslužbě věnovat zvýšená pozornost, vyjádřená jak místem, odkud se čte, tak i osobou, která ho čte (lektor), tak i na zpěv žalmů je kladen velký důraz: jako Boží Slovo má být přednášen z ambonu nebo kazatelny a jeho přednesem má být knězem pověřen zpěvák v službě žalmisty. Za rozdělování žalmistů na jednotlivé mše svaté je ve farnosti zodpovědný VOJTĚCH OTRUBA.

Milí farníci,

je mým milým úkolem přestavit vám v květnovém čísle Gotharda na těchto řádcích službu žalmistů. Nejprve mi dovoluňte nastínit, jak jsem se do svatogothardské farnosti a ke zpívání žalmů v ní vůbec dostal. Pocházím z rodiny, kde se hudba, a to i hudba duchovní včetně zpěvu žalmů v kostele, běžně provozovala, já i moje dvě sestry jsme chodili zpívat do ZUŠ, a to ještě v Brně, kde jsme vyrůstali. Když jsem v roce 2014 přišel do Prahy za studiem, začal jsem hledat nějakou farnost, kde bych se mohl „uhnízdít“, abych zhruba po roce náhodou objevil malý nenápadný kostelík v Bubenči. Shodou okolností jsem se zde seznámil i se svojí nyní už manželkou Kristýnou (která se podílí na výuce náboženství v naší farnosti). Manželka pracuje jako učitelka na základní škole, já jsem v Praze vystudoval medicínu a nyní pracuji jako psychiatr v nemocnici v Horních Beřkovicích. Do farnosti sv. Gotharda moc rádi docházíme a cítíme se v ní dobře. Od počátku mého pobytu v Praze mi zpívání velmi chybělo, proto jsem byl rád, že jsem u Sv. Gotharda našel i hudební využití v podobě zpěvu ve farním sboru a rovněž ve formě zpívání žalmů při bohoslužbách. V té době to myslím probíhalo na bázi bezprostřední domluvy přede mší – bylo nás několik, kteří jsme o sobě věděli, že žalmy zpíváme, ale nebyl nikdo, kdo by naši činnost koordinoval. To se pak změnilo, když otec Miloš ustanovil funkci vedoucího žalmistů, kterou jsem po nějaké době převzal po první vedoucí já.

Možná by se zdálo, že činnost žalmistů není třeba nijak zvlášť řídit. Je však třeba si uvědomit, že nejde jen o obyčejný zpěv uprostřed mše. Texty žalmů jsou součástí Písma svatého, je to tedy Boží slovo, proto příprava na jejich zpěv zasluhuje stejnou pozornost jako např.

příprava na čtení. To je rovněž důvod, proč jsou žalmy zpívány přednostně z kazatelny – stejně jako jsou přednášena obě čtení a evangelium. Spolu s ostatními žalmisty se na každý měsíc domlouváme, kdo si který žalm na které mši vezme, každý žalmista se pak na jeho přednes předem připraví. Žalmy jsou sbírkou nádherných modliteb prosebných, kajících, ale i děkovných, oslavných a chválu vzdávajících, zachycují pocity člověka ve chvílích radostných i smutných, na dně i vrcholu životních sil. Mým přáním je, abyste je i prostřednictvím nás žalmistů uměli při bohoslužbách takto vnímat a pociťovali jejich nezastupitelné místo v liturgii.

Dovoluňte mi na tomto místě poděkovat všem, kteří se role žalmistů v naší farnosti zhostili. Sám vím, že to někdy není jednoduché. Za všechny mohu říct, že se snažíme k našemu úkolu přistupovat zodpovědně, poctivě i s radostí. Krůček po krůčku zavádíme různé „vylepšovačky“, např. v komunikaci mezi sebou navzájem, ale třeba i s varhaníky, aby byl průběh přípravy žalmů i jejich přednes co nejhladší a žalmy byly důstojnou součástí mše svaté. Pokud by se mezi farníky našel někdo, kdo by měl zájem se mezi nás zapojit, můžete mě na některé mši u Sv. Gotharda odchytil a domluvíme se.

Milý čtenáři, milá čtenářko, následujícím článkem vám přiblížíme problematiku, které se aktuálně začínáme věnovat, a to problematiku dluhů, exekucí a dluhového poradenství. Dlužníci často nemají dostatečné znalosti o svých právech a povinnostech, nevědí, že se mohou bránit. Předlužení se dávo netýká pouze těch nejchudších. Do dluhové pasti stále častěji padají i lidé ze střední vrstvy, lidé s vyšším vzděláním a samotné potýkání se s tímto problémem komplikuje každému profesní i osobní život. Mít dluhy znamená nést velké stigma, se kterým je těžké se poprat. Stále více se z tématu stává celospolečenský problém. Naším cílem pak je sehnat a oslovit kompetentní osobu, která bude pravidelně poskytovat konzultace a základní dluhové poradenství. Posláním této služby by bylo poskytování odborné pomoci lidem, kteří se dostali do problémů s dluhy a svoji situaci neumějí nebo nemohou sami řešit.

S čím může poradce pomoci?

Kontaktovat věřitele. Domluvit splátkové kalendáře či nacházet jiná řešení, která by dlužníka postupem času vyvedla z dluhové pasti.

Bránit se neférovému jednání některých firem, které poskytují finanční služby. Nejsou výjimečné případy, kdy z půjček v řádu deseti tisíc vznikly statisícové pohledávky.

Vyřešit problémy s exekucí. Pomáhají sloučit jednotlivé exekuce, čímž se výrazně snižují odměny advokátů a exekutory vymáhaná částka. Snaží se zastavit exekuční řízení v případě, že probíhá na základě neplatných rozhodčích nálezů.

Zajistit oddlužení.

Jak zvládnout výdaje a nedostat se do dluhové pasti?

Vyjít s penězi není snadné. Abychom to zvládli, měli bychom dodržovat několik základních pravidel:

pravidelné platby (zejména nájemné, služby, ale i peníze na jízdenky) uhradit hned po výplatě nebo fakturaci, případně si peníze dát stranou, rozpočítat si náklady na stravování na celý měsíc, mít předem jasno v tom, co jdu koupit, a větší nákupy plánovat předem.

Výpadek příjmů

Půjčky by se měly využívat jen opatrně, v krajní nouzi a pro překlenutí krátkodobých potíží. S dlouhodobě nízkým příjmem nepomohou. Pokud nemám dostatečný příjem, přestože se snažím o jeho získání či udržení, mohu požádat o některou ze sociálních dávek. Je to vždy lepší řešení než půjčka.

Na jakou podporu mám nárok?

Peněžita pomoc v mateřství („mateřská“) náleží matce dítěte již 6 až 8 týdnů před porodem, pokud platila potřebnou dobu sociální pojištění. Žádá se o ni na Okresní správě sociálního zabezpečení. O dávky státní sociální podpory a dávky hmotné nouze se žádá na úřadu práce. Ten posuzuje příjmy a výdaje všech osob žijících ve společné domácnosti.

Státní sociální podpora:

Rodičovský příspěvek náleží každému rodiči od porodu dítěte; výše závisí na délce čerpání. Přídavek na dítě; nárok se odvíjí od výše příjmu. Příspěvek na bydlení lze čerpat, když za bydlení dávám více než 30 % z příjmu (v Praze 35 %). Náklady nesmí ale překročit stanovené normy.

Dávky hmotné nouze:

Příspěvek na živobytí získám, pokud mi po odečtení přiměřených nákladů na bydlení zůstane méně než životní minimum.

Doplatek na bydlení lze čerpat, pokud mi po uhrazení nákladů na bydlení nezůstává životní minimum.

Vždy je důležité myslet na to, že vyřízení dávek nějakou dobu trvá.

Faktické informace srov. <https://jakprezيتدluhy.cz/>

Přejeme krásné prožívání velikonoční doby a těšíme se, až vám budeme moct poskytnout další informace o vývoji projektu. Mj. připravujeme přednášku o finanční gramotnosti, jakož i o tom, jak se dluhové pasti vyhnout a co dělat, když se ocitnete na jejím okraji.

S přátelským pozdravem,

10. května 2023
172. NAZÍRSKÝ SLIB
Numeri, kap. 6

Původ slova nazír není sice zcela jasný, ale pravděpodobně znamenal „oddělený pro Boha“. Nešlo tedy o lévíjce, ale o příslušníka jakéhokoli jiného izraelského kmene, jenž se rozhodl zvláštním způsobem zasvětit Bohu, a to buď na určitou část svého života, anebo na celý život. Takto zasvěcená osoba náležela do posvátné sféry, a protože patřila Hospodinu, v případě předčasného ukončení slibu zasvěcení ji bylo potřebné vykoupit. Zasvěcenec se měl vyvarovat pítí jakýchkoli opojných nápojů, nesměl si stříhat vlasy a bylo mu zapovězeno dotýkat se čehokoli nečistého. Na rozdíl od lévíjské služby, kterou směl vykonávat pouze muž, zasvěcení se mohlo týkat i žen, přičemž ani v jednom případě to nutně neznamenalo celibát. Protože manželství a mateřství ženy bylo v židovství považováno za výjimečně silné pozehnání, v případě, že by zasvěcení ženy mělo bránit naplnování některého z těchto poslání, mohl slib ženy vykoupit buď její otec, anebo manžel.

17. května 2023
173. DARY VŮDCŮ PRO SVATYNI
Numeri, kap. 7

Zdá se, že tato kapitola byla původně zařazena za kapitolu 40 v knize Exodus, ale z bližší neznámého důvodu ji poslední poexilní redaktor zařadil na toto místo Tóry, patrně proto, aby se zdůraznila jistá forma zasvěcení vůdců židovského lidu, kteří disponovali větším majetkem, z něhož část darovali pro svatyni a její zařízení. Možná se tím chce také vysvětlit původ drahých kovů, vzácného dřeva i speciálních tkanin, které stavitelé použili jak pro stavbu konstrukcí, tak pro výrobu jednotlivých částí, které svatyně obsahovala. Výskyt jmen jednotlivých velitelů, korespondující se jmény, uvedenými v předchozích kapitolách knihy Numeri, logicky řadí toto biblické povídání právě na toto místo. Zatímco my bychom výčet darů

udělali tabulkovým způsobem, autor si libuje v opakování výčtů a zveličování velikosti laických příslušníků každého kmene, čímž se zároveň zvětšuje téměř fantazijní představa o kráse Hospodinova příbytku.

24. května 2023
174. OČIŠŤOVÁNÍ LÉVIJCŮ
Numeri, kap. 8

Lévíjci jsou odděleni od ostatních izraelských kmenů nikoli na základě speciálního zasvěcení, ale na základě rodu, jež si vyvolil a povolal sám Bůh. Na rozdíl od kněží, kteří byli potomkové Árona a jeho synů, ostatní mužští členové kmene Lévi nepodstupovali zvláštní obřad zasvěcení, ale pouze uvedení do úřadu. Tento obřad sestával ze tří kroků: očištění svého těla a svého oděvu, přičemž místo nového oblečení si pouze vyperou svůj běžný oděv a místo koupání jsou vodou pouze pokropeni; kladení rukou, které do- stávají od zástupců ostatních kmenů, což má symbolizovat jak vzájemné propojení, tak i vědomí, že ve svém úkolu zastupují i ostatní kmeny; obětování lévíjců Hospodinu skrze velekněze, jenž mu je jakoby předával, přičemž nevíme nic bližšího o formě, jak toto obětování probíhalo. Hospodin lévíjce od Árona přijal a nyní je předává zpět kněžím, kteří mají nad nimi bdít a pečovat o ně, aby se nedopustili ničeho, co by je znečistilo. Lévíjci se tak stávají profesionálními znalci řádu, jenž se dodržoval v posvátném prostoru, a pomáhali tak celému lidu při jeho bohoslužebné činnosti.

Původní služba jáhna (viz předchozí číslo Gotharda) s sebou přinášela situace, kdy při pomoci trpícím křesťanům, ať už v domácnostech, anebo někdy i ve vězení, jim zároveň jménem biskupa jáhen přinesl svatě přijímání jako duchovní posilu pro jejich nelehkou situaci. Původně totiž existovaly pouze tyto dva stupně duchovenské služby – biskupský a jáhenský (diakonský). Velmi záhy se k nim připojil kněžský (presbyterský) stupeň, když biskup nestíhal sám ohlašovat a vysvětlovat Boží Slovo, protože věřících přibývalo a kromě města, kde biskup žil, bylo potřeba stále častěji odcházet na venkov mimo jeho sídlo. Právě proto ustanovoval své pomocníky jako misijní biskupy s omezenou pravomocí (jurisdikcí), kteří nebyli v pravém smyslu slova jeho podřízení, ale pomocníci ve výkonu biskupské služby. Tito se pravidelně po určitých lhůtách vraceli k němu, aby mu referovali o situaci „v terénu“ a on jim případně dával pokyny anebo je dál rozesílal do dalších lokalit. Zatímco se kněží tedy vyznačovali velkou dávkou pastorační samostatnosti a jejich postavení vyžadovalo notné biblické znalosti, jáhnové zůstávali jako stabilní prvek sociálního rozměru církve především poblíž biskupa.

Těm, kteří potřebovali jejich pomoc, byli připraveni zároveň posloužit krátkým úryvkem z Ježíšova života (nyní čtení evangelia) a podáním již proměněné eucharistie (nyní podávání svatého přijímání).

Toto vysvětlení je potřebné pro pochopení role jáhna i v mešní liturgii: nejčastěji byl viděn právě v blízkosti biskupa, od něhož dostával požehnání k tomu, aby ohlašoval evangelium (přednost v jeho výkladu, tedy v kázání však měl vždy biskup, resp. kněz, který biskupa zastupoval), a také mu do rukou předával nádobku s proměněnými hostiemi, které následně rozdával přítomným.

Úzké propojení jáhna s biskupem naznačuje především pokleknutí před ním v okamžiku, kdy žádá o požehnání pro četbu evangelia, jakož i přinesení této knihy po skončení přednesu biskupovi, jenž sám ji políbí a případně jí požehná přítomným. Jáhen se pak stahuje do pozadí a následuje biskupská či kněžská promluva k přítomným.

Jakkoli je služba jáhna v bohoslužbě Slova velmi důstojná a pěkná, měl by to být pouze liturgický doplněk k jeho celoživotnímu poslání v církvi a pro církev. Jáhnové by tedy ani v budoucnu neměli nahradit chybějící kněze, ale více se zaměřit na to, co jim je a má být vlastní. A biskupové se zase mají postarat o to, aby za tuto svou práci byli adekvátně zaplacení a mohli užít nejen sebe, ale i své rodiny.

Pokračování Všeobecných pokynů k římskému misálu:

B) Mše s jáhnem

Slavení eucharistie

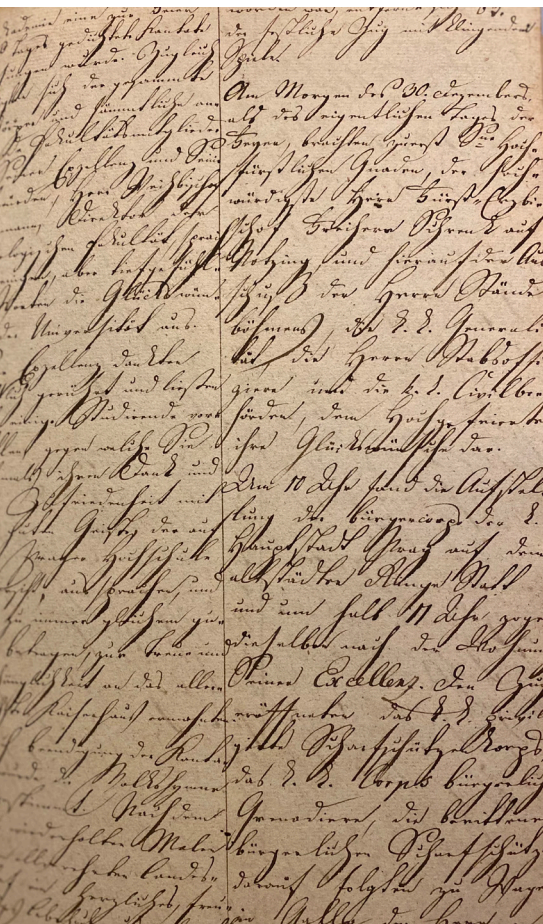
178. Po skončení přímluv, zatímco kněz zůstává u sedadla, jáhen za pomoci akolyty připravuje oltář; péče o posvátné nádoby je však vyhrazena jemu. Přísluhy též knězi při přejímání darů, které přináší zástupci lidu. Potom podá knězi patěnu s chlebem k proměnění, nalévá víno a trochu vody do kalicha a při tom potichu říká: Jako se tato voda, a potom podá kalich knězi. Tuto přípravu kalicha může vykonat i u abaku. Užívá-li se kadidla, přísluhy knězi při okouřování darů, kříže

a oltáře; a potom buď on, nebo akolyta okouří kněze a lid.

179. Během eucharistické modlitby stojí jáhen poblíž kněze poněkud za ním, aby v případě potřeby posloužil u kalicha nebo u misálu.

Od epikléze až do ostenze kalicha jáhen obvykle stále klečí. Je-li přítomno více jáhnů, může jeden z nich před proměňováním vložit kadidlo do kaditelnice a při ostenzi hostií a kalich okouřovat.

180. Při závěrečné doxologii eucharistické modlitby stojí po boku kněze a drží pozdvižený kalich, zatímco kněz pozdvihne patěnu s hostií, dokud lid neřekne: Amen.

Pamětihodné události v roce 1842

Oslava 40. výročí působení nejvyššího purkrabí hraběte Karla Chotka ve státních službách (pokračování)

str. 63 – slp. 2

Ráno 30. prosince, tedy v hlavní den oslavy, poblahopřáli vznešenému oslavenci nejprve Jeho velkoknížecí Milost, nejdůstojnější pan kníže-arcibiskup svobodný pán Schrenk z Notzingu, následován pak pány z výboru zemských stavů českých, c. k. generalitou, pány štábními důstojníky a zástupci c. k. civilního úřednictva.

V 10 hodin se pak na Staroměstském náměstí

konal slavnostní nástup měšťanských sborů královského hlavního města Prahy, které se pak o půl jedenácté hodině odebraly před rezidenci Jeho Excelence. V čele průvodu pochodovali příslušníci c. k. sboru ostrořelců, za nimi pak členové c. k. sboru měšťanských granátníků, koňmo pak i jízda c. k. ostrořelců. Po nich následovali na slavnostně vyzdobených povozech pan apelační rada a starosta, pan Josef Müller, páni místo-starostové, jakož i páni magistrátní radové a zastupitelé.

str. 64 – slp. 1

Když dorazili k sídlu Jeho Excelence, pronesl pan apelační rada a starosta k jubilantovi slavnostní řeč, v níž vyjádřil své díky za všechna velká a dobrá díla, která oslavenec za posledních šestnáct let v hlavním městě Praze založil a podpořil. Poblahopřál mu též k dovršení čtyřiceti let ve státní službě a jako trvalou připomínku vděčnosti, hluboké úcty a díky všeho měšťanstva mu pak předal skvostně provedený diplom čestného občana královského hlavního města Prahy. Během této ceremonie

str. 64 – slp. 2

předvedly občanské sbory svoji výzbroj, načež pak oba hudební soubory těchto korporací zahrály státní hymnu. Po předání diplomu čestného občanství tlumočil pak ve zvláště srdečném projevu gratulaci jménem všeho měšťanstva pan zastupitel Antonín Herget.

V poledních hodinách pak do sídla Jeho Excelence pana Nejvyššího purkrabí přibyli příslušníci vysoké šlechty Českého království. Poté jejich jménem v obsáhlém proslovu Jeho Excelenci poblahopřála Jeho Jasnost kníže Karel Auersperg.

Hluboce dojata opětovala Jeho Excelence pan Nejvyšší purkrabí tyto projevy slovy srdečných díky a upřímného přání, aby i mohla otčině i nadále věnovat své síly.

foto: Mgr. Štěpán Duhář
transliterace, transkripce a překlad:
PhDr. Miroslav Kunštát, Ph.D.

Druhé setkání hledajících / 5. 5. 2023

Každý z nás by měl do konce života hledat nejen Boha, ale hlavně Boží vůli. Jak ji Bůh nechává poznat, není na nás, ale právě na Něm, v tom spočívá podstata Boha: On je ten, který rozhoduje a určuje, a to i cestu, jak se k němu dostat. Setkávání hledajících ve farnosti je výjimečnou příležitostí, kdy se v jednoročním cyklu dvaceti večerů o katolické víře dozvídají nejen ti, kteří nebyli pokřtěni anebo jako pokřtěni už nebyli ve víře dál poučení a vedeni, ale rovněž ti, kteří jako děti absolvovali náboženství či základní průpravu k prvním přijímání, čímž jejich vzdělávání ve víře vlastně skončilo. Zcela ideální jsou tyto večery pro smíšené páry, kde se následně mohou oba partneři o víře bavit i doma a probírat to, co by jinak věřící partner nedokázal vysvětlit nebo správně podat. Letošní cyklus sice začal již před 14 dny, nicméně tento pátek je poslední příležitostí, jak se k této skupince přidat.

Poutní slavnost / 7. 5. 2023

Každá farnost má kromě celocírkevních slavností také dva své vlastní hlavní svátky: stejně jako kdokoli z nás, i jako komunita slavíme svůj svátek (jméno) a také narozeniny. Zatímco narozeniny farnosti jsou dány dnem, kdy jí byl konsekrací (tedy posvěcením) předán do užívání farní kostel, svátek je dán jménem světce, jemuž je příslušný kostel zasvěcený. V našem případě se jedná o svatého Gotharda, v liturgickém kalendáři slaveného 5. května. Nejbližší neděli k tomuto datu je tedy 7. květen, kdy se koná jediná mše svatá, a to v 10:30, na níž promluví náš vzácný host, papežský vyslanec arcibiskup Mons. Jude Thaddeus Okolo. Bezprostředně po skončení mše svaté pokračujeme na kostelní zahradě, kde bude společný oběd a možnost vzájemného popovídání si při poslechu živé hudby. Kdo jiný by měl slavit než my, kterých se daná slavnost týká? A navíc si do Prahy můžeme pozvat další hosty, pro které tentokrát „vaříme“ spolu. Takže o jednu velkou starost méně.

Májové pobožnosti / 12., 19., 26. 5. 2023

Měsíc květen je tradičně věnován Panně Marii. To, že ho před mnoha léty Ježíšové Matce věnovala církev obecná, tedy biskupové či papežové minulých století, ještě automaticky neznamená, že jí ho věnujeme my, kteří tuto církev tvoříme. Křesťané od počátku věděli, že jim Ježíš na kříži Pannu Marii dává, aby nejen ona chránila je, ale i oni chránili a ctili ji. Tento postoj může být pouhou teorií anebo také živou realitou. Záleží jen na nás, zda si aspoň v květnu více uvědomíme potřebu osobního vztahu k ní a nalezneme si s ostatními čas na půlhodinovou modlitbu, při níž budeme uvažovat nad jejím životem, nad jejím příkladem, nad jejím vztahem k Bohu i k nám. Tři půlhodinky v květnu, pokaždé v pátek mezi 17:00 a 17:30, poklekneme společně před mariánským oltářem, abychom společným zpěvem i modlitbou věnovali Panně Marii kus svého času i my, katolíci z Bubenče.

Cyklovýlet / 28. 5. 2023

Každoročně se skupinka farníků vydává spolu na kolech, aby si protáhli svaly a zároveň poznali něco pěkného v okolí Prahy. Letos poprvé nevyrazí v letních měsících, ale nyní, téměř na začátku cyklistické sezóny. Máte-li tedy doma kolo a chuť si zajezdit, přičemž nemusíte přemýšlet o cíli své cesty ani zvláště si něco na cestu připravovat, přidejte se k Ondrovi Beránkovi, který to vše už udělá za vás. Letos vás čeká poznávání židovských památek, především několik udržovaných i zanedbaných židovských hřbitovů. Sraz cyklistů je u Sv. Gotharda na mši svaté v 10:30, kola zaparkujete na kostelní zahradě, kam pak po mši přijde otec Miloš, aby vám poželhal a vyprovodil vás na cestu. První zastávkou bude pak společný oběd, po němž se pokračuje po trase, kterou jako obvykle Ondra vždy pečlivě projede již několik týdnů předem. Cyklisty čeká nejen povídání o místech, ale i o původních židovských komunitách. Plánovaný konec akce je večer před 19. hodinou.

MŠE SVATÉ V KOSTELE SV. GOTHARDA

úterý 17:30
 středa 17:30
 čtvrtek 6:30
 pátek 17:30
**neděle 9:00
 10:30**

ÚŘEDNÍ HODINY V KANCELÁŘI

středa 14:30–16:45

OTEVŘENÝ KOSTEL

pátek 15:00–17:00

ZPOVÍDÁNÍ

30 minut před každou mší
 kromě pátku a neděle

PRAVIDELNÉ AKTIVITY

zkouška sboru	pondělí 18:30
modlitba růžence	úterý 17:00
biblický večer	středa 18:30
náboženství dětí	skupina A: úterý 15:00 skupina B: úterý 16:00 skupina C: úterý 17:00

AKCE MĚSÍCE

1. 5. 2023	Modlitba za Egypt (18:15)
3. 5. 2023	zasedání Pastorační rady farnosti (17:30)
5. 5. 2023	výstav Eucharistie (17:00)
5. 5. 2023	svátek svatého Gotharda (17:30)
6. 5. 2023	úklid kostela (8:00)
7. 5. 2023	poutní slavnost (10:30)
13. 5. 2023	ministrantská únikovka (10:00)
14. 5. 2023	křest Barbora Novotná (10:30)
14. 5. 2023	křest František Blažík (11:45)
14. 5. 2023	setkání vedoucích aktivit (17:00)
16. 5. 2023	příprava k manželství II. (18:30)
18. 5. 2023	slavnost Nanebevstoupení Páně (17:30)
20. 5. 2023	svatba Vincenc–Puškárová (13:00)
21. 5. 2023	příprava k biřmování 5 (15:00)
21. 5. 2023	příprava rodičů ke křtu dítěte (17:00)
23. 5. 2023	setkání katechetů (18:30)
28. 5. 2023	cyklovýlet (10:30)
30. 5. 2023	dětské odpoledne (15:00–17:00)

†Bubeneč

Farnost sv. Gotharda Praha – Bubeneč,
 Krupkovo nám. 32/6, 160 00 Praha 6
 e-mail: farnost.bubenece@gmail.com,
 IČ: 61380288, č. účtu: ČS 20133389/0800
 farář P. Miloš Szabo, mobil: 731 625 968,
 www.farnostbubenece.cz FB: Farnost Bubeneč

EKONOMICKÉ OKÉNKO

Na provoz farnosti a její opravy lze přispět pravidelnou kostelní sbírkou, ale i elektronickou platbou prostřednictvím QR kódu, jenž se nachází na zdi u vchodu do kostela, na webu farnosti v sekci Kontakty anebo i zde na této stránce: stačí ho načíst v aplikaci mobilního bankovníctví: přednastavená částka, kterou každý může upravit dle svých možností, je 100.- Kč.

Můžete-li přispět na chod farnosti anebo na některou oblast jejich aktivit finančním darem, můžete tak učinit anonymně do některé kasičky kostela ve zdi anebo jednorázovým převodem či trvalým příkazem na číslo účtu farnosti 201333389/0800, vedeného v České spořitelně. Účel tohoto příspěvku vyjadřuje zvolený variační symbol (VS):

- a) oprava elektřiny, topení, nutná údržba:
VS 5052018
- b) běžný provoz kostela a aktivity farnosti:
VS 3032019
- c) charitativní a humanitární projekty:
VS 1012020

běžný provoz kostela
a aktivity farnosti

oprava elektřiny, topení
a úprava sakristie

